

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Jakub Novák: *Homosexualita v západní Africe: tradiční tabu?*

Téma homosexuality a postojů (zejména těch politických), které se k ní vážou, je v euroamerickém prostoru velice diskutované, a to jak v rámci akademického, uměleckého, tak i politického *sociálního pole*. V subsaharské Africe se tato problematika dostává na přetřes nejčastěji v souvislosti s politikou a politickou manipulací, kdy je nařčení z homosexuality používáno jako zbraň proti oponentům (nařčení nelze přesvědčivě vyvrátit a současně za jeho prokázání hrozí vysoké, někdy dokonce absolutní tresty), jak můžeme v současnosti sledovat např. v Zambii, kde se vláda a vládní média snaží takto zlikvidovat opoziční Socialistickou stranu. Kriminalizace homosexuality, vždy s podtextem boje za africké tradice či univerzalistické náboženství, rovněž slouží pro odvedení pozornosti od skutečných problémů či pro přilákání finančních prostředků od protestantských církví z USA. Ačkoliv je téma homosexuality v Africe odbornou veřejností opomíjeno, je pro studium politiky v tamějších státech velmi důležité. A právě na zaplnění této mezery se ve své práci soustředí Bc. Jakub Novák, a nutno uznat, že tak činí velmi zdařile, byť si k textu neodpustím několik kritičtějších poznámek.

Text je příliš rozkouskován do podkapitol pro jednotlivé země (kap. 3.2), přičemž pro čtenáře jsou mnohdy rozborů až příliš detailní a pro celkovou analýzu nejsou důležité, jelikož ta „počítá“ jen s finálním zařazením do příslušné kategorie. Kapitola by tak byla přehlednější, kdyby byly uvedeny jen jednotlivé kategorie (A–G), stručně popsány a případně obohaceny o konkrétní příklady z jednotlivých zemí.

Asi hlavní výtka, či spíše koncepční zamyšlení, se týká předpokládané kauzality. Předně, je vůbec možné usuzovat z tak krátkého (šestiletého) časového rámce souvislost mezi vzdělaností (zapsanými v terciálním stupni vzdělávání) a legislativní pozici LGBT, uvážíme-li např. samotnou časovou náročnost jakýchkoliv legislativních změn? Problematika časového rámce je ostatně patrná i z nízké míry variability dat, která značně stěžuje korelační analýzu. Dále, je možné vůbec usuzovat, že terciální vzdělání povede k toleranci LGBT – ad absurdum, budou absolventi teologických (či technických) fakult smířlivější k LGBT jen proto, že mají diplom?

Na druhou stranu nelze než autora pochválit za velmi dobře vybrané téma, hloubku jeho nastudování, schopnost následně takto získané znalosti strukturovaně a logicky předat čtenáři a být se nad užitou metodou a proměnnými dá jistě diskutovat, nedá se jim upřít inovativnost a snaha jít vlastní cestou, i když se tato může ukázat jako velmi komplikovaná.

Na základě výše uvedeného nemohu, než práci rozhodně **doporučuji k obhajobě**, neb se jedná o práci nadprůměrně kvalitní.